

[Udenrigsministeren.]

også være tvivlsomt, hvem af parterne man skal skænke tiltro. Jeg vil dog vove den påstand, at når det drejer sig om at udtale sig om vestmagternes hensigt i forbindelse med Atlanterhavspagten, må mit vidnesbyrd kunne veje det ærede medlem hr. Aksel Larsens op.

I anledning af det ærede medlems udtalelser om våben fra Amerika vil jeg gerne for al sikkerheds skyld have sagt, at den amerikanske regering ikke har lagt nogen art af pres på Danmark, heller ikke på den måde, at man, som det ærede medlem muligvis forestiller sig, har sagt, at hvis vi går ind for pagten, kan vi få våben, og hvis vi ikke går med, kan vi ikke få. Det ærede medlem brugte vistnok i denne sammenhæng en lignelse, hvori han omtalte den danske befolkning som et æsel, der absolut skulle tvinges til at vælge mellem to knipper mugent hør. Det stod mig ikke klart, om det ærede medlem med æselet i dette smukke billede sigtede til hele den danske befolkning eller kun til sine egne vælgere (*Aksel Larsen: Eller til regeringen!*). Men bortset fra det mere spøgefulde er der et andet punkt, jeg gerne vil knytte en bemærkning til. Hvor kan det være, at det ærede medlem, hver gang man nævner ordet østblok, altid svarer: den eksisterer ikke. Det ærede medlem sagde, at de traktater, Østeuropas stater i de senere år havde indgået, kun var rettet mod et angreb fra Tyskland. Det er nu ikke helt rigtigt, idet disse traktater omtaler angreb fra Tyskland og enhver magt, der direkte eller indirekte er forbundet med Tyskland. (*Aksel Larsen: Netop!*). Men hvordan kan det være, at det efter det ærede medlems mening kun er tilladt Østeuropas magter at indgå traktater om samarbejde og gensidig støtte? Hvor kan det være, at hvis magter i Vesteuropa eller udenfor Europa indgår traktater af lignende art — ikke af samme, men af lignende art —, er disse traktater så ubetinget forkastelige?

Bomholt: Den tale, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen holdt, var for de almindelige betragtningers vedkommende ord til andet den tale, som Thorez plejer at holde i Frankrig efter Kominforms mønster, og den tale er bygget over en autoriseret skabelon. Det ærede medlem hr. Martin Nielsen råbte fra sin plads under forhandlingen i formiddags: udenrigsministeren har fået sine direktiver. Anderledes kan en kommunist ikke tænke. Der er visse vaner, der uvilkårligt smitter af på bedømmelsen af andre. Jeg kan forstå, at der er mennesker, som er til-

hængere af en abstrakt ideel kommunisme, der ikke har noget med den praktiske arbejderbevægelses opgaver at gøre. Der vil formentlig altid være en gruppe intellektuelle af den karakter — de kan være kommunister eller noget andet —, men det er mig ufatte- ligt, at de kan identificere denne abstrakte socialisme med tilstandene i det kommunistiske Sovjetrusland. Det er vel nok et spring i logikken. Især forundrer det mig, at de kan lade sig bruge som redskaber i en politik, der har sit centrum i Kominform uden hensyn til Danmarks interesser. Det er en meget udfordrende politik. Jo mere den maskerer sig med fraser om fred, jo mere udfordrende er den i virkeligheden og jo mere farlig.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har fremført de synspunkter, som kammerat Sdanov udtalte ved grundlæggelsen af Kominform. Det havde forsåvidt været nemmere at uddele Sdanovs tale fremfor at gentage den her. Han hævdede, at verden nu var delt i to lejre: en imperialistisk lejr under ledelse af USA, og en anti-imperialistisk lejr under ledelse af Sovjetunionen. Til den imperialistiske lejr henregnes alle kapitalistiske stater, altså også Danmark. Sovjet vil fred, USA vil krig, punktum. Tilslutning til noget, der har med USA at gøre, er en krigersk provokation overfor Rusland, punktum igen. Sovjet er kun omgivet af kammeratnationer, der holder af hinanden, USA er leder af blokpolitik, udråbstegn. Det er vel nok en enkel forklaring. (*Aksel Larsen: Ja, og den er rigtig!*). Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gentager besynderligt nok, at det er rigtigt. Ja, det er ufatte ligt, at der er mennesker med over intelligenskvotient 70, der kan gå ombord i den.

Lad os nu se lidt nøjere på forholdene og korrigerer et par af det ærede medlems tal. Da krigen var endt, havde Rusland opnået endogså meget betydelige landudvidelser. Rusland blev udvidet her i Europa med Bessarabien og Bukovina med 44 400 km² med 3,1 mill. indbyggere, det østlige Polen med 67 000 km² og 37 000 km² af Østpreussen. Hertil kommer de tre baltiske stater: Letland med 65 000 km² og 10 mill. indbyggere, Lithauen med 60 000 km² og 2 mill. indbyggere, Estland med 50 000 km² og godt 1 mill. indbyggere. Finland måtte afstå betydelige områder: Karelske Næs med Wiborg og Kåxholm, Salaområdet, Fiskerhalvøen, øer i den finske bugt og Petsamoområdet. Når hertil lægges de asiatiske udvidelser, den sydlige del af Sachalin og Kurillerne, kommer man op på meget betydelige områder med i hvert fald 20 mill. mennesker. Nationerne i vest foretog ikke landudvidelser,